

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/41/2017
Identifikačné číslo spisu: 3214204380
Dátum vydania rozhodnutia: 29.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3214204380.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: ROKO gips, s. r. o. so sídlom G. Švéniho 10A, 971 01 Prievidza, zastúpený: JUDr. Roman Henčel, advokát, G. Švéniho 8, Prievidza, proti žalovanému: Mesto Bánovce nad Bebravou, Nám. Ľ. Štúra 1/1, 957 01 Bánovce nad Bebravou, IČO: 00 310 182, o zaplatenie 65.310,77 Eur a 3.043,25 eur, vedenej na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 6Cb/14/2015, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 16Cob/414/2015 - 142 zo dňa 13. júna 2016, v spojení s opravným uznesením č. k. 16Cob/414/2015 - 189 zo dňa 31. júla 2017, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalovaný m á voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobca sa návrhom zo dňa 30.10.2014 domáhal, aby súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 65.310,17 Eur titulom zmluvnej pokuty a úroku z omeškania s úhradou faktúry na základe zmluvy o dielo č. 10/2010, a návrhom zo dňa 21.11.2014 sa domáhal zaplatenia sumy 3.043,25 Eur titulom zmluvnej pokuty a úroku z omeškania s úhradou inej faktúry na základe totožnej zmluvy o dielo.

2. Okresný súd Bánovce nad Bebravou (ďalej aj súd prvej inštancie) rozsudkom č. k. 6Cb/14/2015 - 111 prvým výrokom rozhodol, že konania v časti o zaplatenie 5.718,79 eur zastavuje (z dôvodu, že žalobca vzal návrh v tejto časti späť). Druhým výrokom rozhodol, že vo zvyšnej časti návrh zamieta. Ďalšími výrokmi rozhodol o náhrade trov konania a čiastočnom vrátení súdneho poplatku.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. § 536 ods. 1 ObZ, § 265 ObZ, § 365 ObZ, § 369 ObZ, § 300 ObZ v spojení s § 544 ods. 1 a 2 OZ. Mal za preukázané, že žalobca a žalovaný dňa 30.6.2010 uzavreli zmluvu o dielo č. 10/2010, predmetom ktorej bola rekonštrukcia ZŠ Duklianska 1, Bánovce nad Bebravou. V bode 2.2 tejto zmluvy sa zhotoviteľ zaviazal dodržiavať všetky podmienky stanovené Regionálnym operačným programom, prioritná os 1 - infraštruktúra vzdelávania podľa výzvy MVRR SR kód ROP - 1.1. -2008/01 (ďalej len „ROP“). V článku V bode 5.6 bola dohodnutá 90 dňová

splatnosť faktúr od ich doručenia objednávateľovi. V článku VIII bode 8.1 boli dohodnuté zmluvné pokuty vzťahujúce sa na zhotoviteľa a v bode 8.2 vzťahujúce sa na objednávateľa. Bod 8.2 písm. b/ Zmluvy o dielo č. 10/200 stanovil zmluvnú pokutu za omeškanie s úhradou faktúry vo výške 0,05 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania. Dátum splatnosti oboch faktúr bol 14.10.2012. Žalobcovi boli pripísané peňažné prostriedky z vystavených faktúr dňa 12.12.2014 (208.728,17 eur) a dňa 24.1.2013 (40.732,87 eur). Dňa 15.1.2014 vystavil zhotoviteľ sankčnú faktúru, ktorou fakturoval zmluvnú pokutu (44.144,28 eur) a úroky z omeškania (21.767,58 eur).

4. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh žalobcu je potrebné ako nedôvodný zamietnuť. Žalobca bol v čase podpisu zmluvy o dielo informovaný, že dielo bude financované z ROP, nebolo však preukázané, že by žalobca súhlasil s tým, že faktúry mu budú preplácané až po tom, čo žalovaný obdrží finančné prostriedky z ROP. Článok II bod 2.2 je upravený pod predmetom zmluvy, podľa súdu je ním teda upravený spôsob realizácie diela a nie úhrada ceny za dielo a platobné podmienky. Cena je upravená osobitne v článku IV a platobné podmienky v článku V zmluvy o dielo, v bode 5.6 boli dohodnuté splatnosti faktúr na 90 dní od ich doručenia objednávateľovi. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že nebolo možné zistiť termín doručenia sporných faktúr č. 201258 a č. 201259, z ktorých žalobca si uplatňuje zmluvné pokuty a úroky z omeškania. Termín splatnosti faktúr bol závislý od dňa ich doručenia objednávateľovi (žalovanému). Žalobca v konaní nepreukázal, kedy boli dané faktúry žalovanému doručené. Žalobca výpočet zmluvných pokút a úrokov z omeškania odvodzoval od dátumov splatnosti, uvedených na faktúrach, alebo od dátumov vystavenia faktúr, čo je v rozpore s ustanovením bodu 5.6. zmluvy o dielo č. 10/2010. Keďže neunesol dôkazné bremeno tvrdenia o doručení faktúr, súd žalobu zamietol.

5. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací rozsudkom č. k. 16Cob/414/2015 - 142 zo dňa 13. júna 2016 (v spojení s opravným uznesením č. k. 16Cob/414/2015 - 189 zo dňa 31. júla 2017) potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti. Krajský súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a toto vyhodnotil v súlade so zásadami podľa ust. § 132 OSP a vyvodil správny právny záver, že nárok žalobcu v napadnutej časti je potrebné zamietnuť. Podľa odvolacieho súdu je cena za dielo upravená v čl. IV, platobné podmienky v čl. V zmluvy o dielo, a v bode 5.6 bola dohodnutá splatnosť faktúr 90 dní od ich doručenia objednávateľovi. V konaní nebolo preukázané oneskorené uhradenie faktúr. Podľa odvolacieho súdu žalobca neuviedol žiadne skutočnosti a tvrdenia, ktorými by sa súd prvého stupňa nebol zaoberal a riadne ich odôvodnil, s námietkami strán sa dôsledne vysporiadal a rozhodnutie dostatočne odôvodnil. Žalobca žiadal, aby odvolací súd v prípade potvrdenia rozsudku súdu prvej inštancie pripustil dovolanie, pretože ide o rozhodnutie po právnej strane zásadného významu. Odvolací súd dovolanie nepripustil z dôvodu, že nejde o otázku zásadného právneho významu, pretože v zmluve o dielo bola cena a splatnosť písomne jasne dohodnutá. To, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, nie je otázka zásadného právneho významu.

6. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca včas dovolanie. Domáhal sa zrušenia odvolacieho rozhodnutia a vrátenia veci Krajskému súdu v Trenčíne na ďalšie konanie. Pripustnosť dovolania odôvodnil podľa ust. § 420 písm. f/ CSP, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolací dôvod podľa ust. § 431 ods. 1 a 2 CSP žalobca vymedzil tak, že podľa dovolateľa v konaní bolo preukázané, že sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou splatných faktúr, že faktúry boli žalovanému riadne doručené, a že medzi stranami nebol sporný prvý deň omeškania s ich úhradou. Podľa dovolateľa súd prvej inštancie nevenoval pozornosť tomu, že pre rozhodnutie o uplatnenom nároku je rozhodujúce určenie prvého dňa omeškania s úhradou splatného záväzku, ktorý dátum 15.11.2012 nebol sporný a bol určený správne. Ak súd nevedel určiť prvý deň omeškania, mal využiť ust. § 120 ods. 1 tretia veta OSP a vykonať dokazovanie v rozsahu potrebnom pre spravodlivé rozhodnutie vo veci aj nad rámec návrhov strán a vykonať dokazovanie pre určenie dňa doručenia faktúry. Okresný súd ako sporné okolnosti uviedol len okolnosti uzatvárania zmluvy o dielo (či bol žalobcovi známy špecifický spôsob financovania diela a preplácanie faktúr až po pripísaní peňažných prostriedkov mestu z ROP), ako sporná skutočnosť nebola vytýkaná neurčitosť dňa doručenia

vystavených faktúr, z ktorých žalobca odôvodňuje svoj nárok. Podľa dovolateľa sa súd prvej inštancie pri hodnotení dôkazov odchyľil od ust. § 132 OSP a dôkazy vyhodnotil nesprávne, prípadne si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli dôkazmi preukázané alebo vyšli v konaní najavo. Dovolateľ považuje za nesprávny postup súdu v súvislosti s vyhodnotením vykonaných dôkazov, rozhodnutie je v rozpore s § 153 ods. 1, ako aj § 120 ods. 1 tretia veta v tom čase platného OSP. Za porušenie práva na spravodlivý proces považuje to, že súd nevykonal kontrolný výpočet a neporovnal ho s uplatňovaným nárokom podľa výpočtu žalobcu, ale bez tohto kontrolného výpočtu označil výpočet uplatňovaného nároku za nesprávny. Dovolateľ je toho názoru, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom dospel k záveru, že v konaní nebolo preukázané oneskorené uhradenie faktúr, na základe čoho napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

7. Žalovaný sa k podanému dovolaniu vyjadril tak, že rozhodnutia súdov nižšieho stupňa sú vecne a právne správne, dovolanie žalobcu je neopodstatnené a nemá náležitosti predpísané zákonom, na základe čoho navrhol, aby dovolací súd s poukazom na § 428 CSP podľa § 447 písm. d/ a f/ CSP podané dovolanie odmietol.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)] po zistení, že dovolanie podal včas žalobca zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

9. Dovolanie bolo podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex. Aj po zmene právnej úpravy civilného sporového konania treba dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa CSP nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

10. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

11. Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Podľa dovolateľa je jeho mimoriadny opravný prostriedok prípustný podľa § 420 písm. f/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí), ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že súdy nedostatočne vykonali dokazovanie, ich závery nie sú založené na vykonanom dokazovaní a právne hodnotenie je tak založené na nedostatočne zistenom skutkovom stave.

13. V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti. Tento rozsudok preto spĺňa podmienku rozhodnutia

odvolacieho súdu vo veci samej alebo rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

14. Citované ustanovenie § 420 písm. f/ CSP zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany, v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou SR.

15. Podstatná časť argumentácie dovolateľa, odôvodňujúca prípustnosť a dôvodnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP, smerovala k nesprávne postupu súdov v procese vykonávania dokazovania a hodnotenia výsledkov dokazovania v súvislosti s posudzovaním hodnotenia unesenia dôkazného bremena súvisiaceho s potrebou ustáliť moment doručenia sporných faktúr ako rozhodného momentu pre určenie splatnosti zmluvnej pokuty a úrokov z omeškania, a k tomu, že rozhodnutia sú nepreskúmateľné.

16. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na neustrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

17. Vo vzťahu k námietke dovolateľa, že súdy nedostatočne (resp. nesprávne) vykonali dôkazy, dovolací súd považuje za potrebné poukázať na čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, ktorý zaručuje právo na spravodlivé súdne konanie, avšak neustanovuje žiadne pravidlá pre prípustnosť dôkazov alebo spôsob, ktorým majú byť posúdené. Význam dôkazov a potrebnosť ich vykonania sú otázky, ktorých posúdenie je zásadne v právomoci toho orgánu, ktorý rozhoduje o merite návrhu - inými slovami, právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03).

18. Súd v konaní nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (viď § 185 ods. 1 CSP) a nie sporových strán. Ak súd teda v priebehu konania nevykoná všetky navrhované dôkazy, resp. vykoná iné dôkazy na zistenie skutočného stavu, nezakladá to vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP, lebo to nemožno považovať za znemožnenie uplatnenia procesných práv, ktoré strany mohli uplatniť a boli v dôsledku nesprávneho postupu súdu z nich vylúčení (obdobne R 125/1999, R 6/2000). Táto námietka dovolateľa teda vzhľadom na uvedené nie je dôvodná.

19. Dovolateľom namietaná neúplnosť alebo nesprávnosť skutkových zistení súdov, ku ktorým (údajne) dospeli v procese dokazovania, nie je nedostatkom, ktorý by bol v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu považovaný za dôvod zakladajúci procesnú vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP (obdobne pozri rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/130/2011, 3Cdo/248/2011, 5Cdo/244/2011, 6Cdo/185/2011 a 7Cdo/38/2012). Ak dôjde k tejto nesprávnosti v súdnom konaní, nie je ňou znemožnená realizácia procesných oprávnení strany. Pre úplnosť treba dodať, že dovolací súd nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - viď § 442 CSP. Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania.

20. Dovolateľ namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu nie je dostatočne odôvodnené, keď sa odvolací súd nevyporiadal so všetkými odvolacími námietkami žalobcu.

21. Z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 115/03 z 3. júla 2003 vyplýva, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. Dovolací súd tu považuje za potrebné v tejto súvislosti upozorniť aj na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005, podľa ktorého súčasťou základného práva na súdnu ochranu v občianskom súdnom konaní podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 OSP (od 1. júla 2016 § 220 ods. 2 CSP - pozn. dovolacieho súdu). Táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.“

22. Dovolací súd konštatuje, že potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu (v spojení s rozhodnutím súdu prvého stupňa) spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 157 ods. 2 OSP z hľadiska formálnej štruktúry a obsahuje aj zdôvodnenie všetkých pre vec podstatných skutkových a právnych otázok, pričom odvolací súd sa náležitým spôsobom zaoberal aj odvolacou argumentáciou žalobcu. Obe rozhodnutia súdov nižších stupňov boli založené na tom právnom názore (pozn. správnosťou, ktorého sa dovolací súd nezaoberal), že pokiaľ zmluva obsahuje určenie splatnosti faktúry momentom jej doručenia a žalobca neunesol dôkazné bremeno preukázania jej účinného doručenia k presnému dátumu žalovanému, potom nie je možné takémuto nároku vyhovieť.

23. Nie je podložená námietka žalobcu, že odvolací súd sa nezaoberal jeho jednotlivými odvolacími námietkami, keďže tento výslovne reagoval na relevantné námietky súvisiace s povahou zmluvného dojednaní o cene, obsiahnutého v článku IV, a dojednaní platobných podmienkach v článku V zmluvy o dielo, pričom konštatoval správnosť interpretácie týchto dojednaní prvoinštančným súdom pri ich hodnotení. Z obsahu dovolania v zásade vyplýva, že žalobca vlastne nesúhlasí s právnymi závermi odvolacieho súdu. Skutočnosť, že žalobca mal na vec odlišný názor a že rozhodnutia súdov neboli odôvodnené podľa jeho predstáv, nie je dostačujúcou bázou pre tvrdenia o nepreskúmateľnosti napadnutých rozhodnutí a existencii vady v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

24. Dovolací súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia, správnosť právnych záverov, ku ktorým súdy dospeli, nie je právne relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie vecí prípustnosť dovolania nezakladá. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

25. Preskúmaním veci dovolací súd dospel k záveru, že rozhodnutia súdov nižších stupňov zodpovedajú vyššie uvedeným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí. Súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd, v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedli rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísali priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citovali právne predpisy, ktoré aplikovali na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodili svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlili. Z odôvodnenia rozsudkov nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu.

26. Najvyšší súd dospel k záveru, že skutkové a právne závery súdov nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a že odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia (§ 220 ods. 2 CSP).

27. Z týchto dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie žalobcu nie je podľa § 420 písm. f/ CSP procesne prípustné, a preto jeho dovolanie v tejto časti odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

28. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta CSP). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

29. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.